

Добрият Бог да даде
слънце хубаво да пекне,
бял сняг да изпрати,
здраве на циганите да даде!

„Песен“

Но най-силното обобщение, най-яркото самочувствие, най-дълбоката вяра можем да намерим в „Ромска песен“:

Пейте, роми, играйте!
Целия свят разплачете!
И вие от Бога сте сътворени,
какви тежки клетви ви настигнаха?
От сълзите ви
цветя растат.
От песните ви
огньовете се разпалват.
Пейте, роми, играйте!
Целия свят разиграйте!
И ваше е слънцето голямо,
и ваша е земята любима.

Георги Парушев е все още в плен на любимата циганска тематика. В стихосбирката си „Ще дойде песен“ (1997) той говори за тежката съдба, за орисията, за геноцида по време на Втората световна война.

В поемата си „Цветята ходят“ той започва с кратки статистически данни: “В нацистките лагери са изгорени над шестотин хиляди цигани“ (Данни от Нюрнбергския процес).

Стиховете са кратки и жестоки.

Още крачка и в бункера.
Първо качество сапун.

4. Кой скъса двата края на нишката?
шестотин хиляди чифта очи,
шестотин хиляди сърца,
неграмотни,
отхвърлени,